

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Plzni rozhodl v senátě složeném z předsedy senátu Mgr. Alexandra Krysla a soudkyň Mgr. Miroslavy Kašpírkové a Mgr. Jany Komínkové v právní věci **žalobce SLOT Group, a.s.**, se sídlem Karlovy Vary, Jáchymovská 142, zastoupeného Mgr. Terezou Schestagovou, obecnou zmocněnkyní, adresou pro doručování K. V., J. 142, proti **žalovanému Krajskému úřadu Plzeňského kraje**, se sídlem Plzeň, Škroupova 18, zastoupenému JUDr. Zdeňkem Vlčkem, advokátem, se sídlem Plzeň, Na Roudné 18, v řízení o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 17.12.2014, čj. EK/4124/14,

t a k t o :

- I. Rozhodnutí žalovaného ze dne 17.12.2014, čj. EK/4124/14, se **z r u š u j e** a věc se v r a c í žalovanému k dalšímu řízení.
- II. Žalovaný je **p o v i n e n** zaplatit žalobci náklady řízení ve výši 3.000 Kč, do 30 dnů od právní moci tohoto rozsudku.

O d ů v o d n ě n í

I. Vymezení věci

1. Žalobce se žalobou domáhal zrušení rozhodnutí žalovaného ze dne 17.12.2014, čj. EK/4124/14 (*dále jen „napadené rozhodnutí“*), kterým bylo zamítnuto odvolání žalobce a potvrzeno rozhodnutí Městského úřadu Tachov, (*dále jen „správce poplatku“*), platební výměr ze dne 10.5.2012, čj. 31/2011-FO-18 (*dále jen „platební výměr“*), jímž byl žalobci vyměřen poplatek za provozovaná jiná technická herní zařízení povolená Ministerstvem financí (*dále též jen „JTHZ“*) za poměrnou část 2. čtvrtletí 2011, za 3. čtvrtletí 2011 a za 4. čtvrtletí 2011, v celkové částce 137.055 Kč, podle § 10a a § 11 zákona č. 565/1990 Sb., o místních poplatcích, ve znění pozdějších předpisů (*dále jen „ZMP“ nebo „zákon o místních*

poplaticích“), Obecně závazné vyhlášky města Tachov č. 2/2011 (dále jen „Vyhláška“) a zákona č. 280/2009 Sb., daňový řád, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „d.ř.“ nebo „daňový řád“). Žalobce požadoval přiznání náhrady nákladů řízení.

II. Důvody žaloby

2. V úvodu žaloby žalobce uvedl obecně tři důvody pro podání žaloby:

„(i) Rozhodnutí (resp. Platební výměr) je nezákonné, neboť jím došlo k vyměření místního poplatku v rozporu s relevantními ustanoveními Daňového řádu upravujícími prekluzi daňové, resp. poplatkové povinnosti.

(ii) Žalovaný zatížil Rozhodnutí nepřezkoumatelností, čímž současně porušil ústavně a mezinárodněprávně garantované právo žalobce na spravedlivý proces ve smyslu ust. či. 36 odst. 1 Listiny základních práv a svobod (dále jen „Listina“) a čl. 6 odst. 1 Úmluvy o ochraně lidských práv a základních svobod (dále jen „Úmluva“).

(iii) Rozhodnutí (a potažmo i Platební výměr) je nezákonné, neboť bylo vydáno v rozporu s Vyhláškou a se Zákonem o místních poplatcích, jelikož poplatková povinnost na základě Vyhlášky v rozhodném období v případě části koncových (herních) zařízení žalobci vůbec nevznikla.“

3. Konkrétně pak v části *„I. Nezákonnost Rozhodnutí z důvodu prekluze poplatkové povinnosti“* namítal nezákonnost napadeného rozhodnutí způsobenou tím, že byl místní poplatek vyměřen v rozporu s § 148 d.ř. upravujícím prekluzi daňové, resp. poplatkové, povinnosti, ke které by mělo být přihlíženo správními orgány i soudem ex officio. Argumentoval ustanovením § 148 d.ř. s tím, že od 1.1.2011 je tímto ustanovením stanovena tříletá prekluzivní lhůta, po jejímž uplynutí již místní poplatek nelze vyměřit. Za počátek prekluzivní lhůty se dle daňového řádu považuje okamžik splatnosti poplatkové povinnosti ohledně jednotlivých JTHZ. Okamžik splatnosti poplatkové povinnosti je v souladu s § 14 odst. 2 ZMP upraven obecně závaznou vyhláškou města Tachova č. 2/2011. Za konec prekluzivní lhůty je dle daňového řádu považován okamžik, ke kterému uběhla doba tří let od okamžiku splatnosti poplatkové povinnosti, nedošlo-li k prodloužení původní prekluzivní lhůty. Splatnost poplatku je upravena v čl. 15 Vyhlášky čtvrtletně *„vždy poslední den druhého měsíce příslušného čtvrtletí“*. Místní poplatek za povolená JTHZ za období od 1.4.2011 do 30.6.2011 (druhé čtvrtletí 2011) byl splatný dne 30.4.2011 (*správně 31.5.2011 – poznámka soudu*), za období od 1.7.2011 do 30.9.2011 (třetí čtvrtletí) byl splatný dne 31.8.2011 a za období od 1.10.2011 do 31.12.2011 (čtvrté čtvrtletí 2011) byl splatný dne 30.11.2011. Žalobce provedl ohlášení a poté platil místní poplatek vždy ve výši zakládající se na jeho právním názoru, a to jako součin počtu centrálních loterijních systémů provozovaných na území města a sazby 5.000 Kč za příslušné tříměsíční zpoplatňované období. Správce poplatku vyměřil platební výměry místní poplatky podle odlišného právního názoru. Na základě odvolání žalobce byly platební výměry přezkoumány žalovaným a napadené rozhodnutí nabylo právní moci doručením žalobci, tj. dnem 22.12.2014. Žalobce odkázal na rozhodnutí Nejvyššího správního soudu ze dne 18.4.2014, čj. 2 Afs 79/2012-49 (*všechna rozhodnutí Nejvyššího správního soudu zde uvedená jsou dostupná na www.nssoud.cz – poznámka soudu*), podle něhož *„platební výměr je úkonem, kterým je daň vyměřena (nejde tedy o úkon směřující k jejímu vyměření) a nemohl tedy k přetržení prekluzivní lhůty vést. Samotné vydání rozhodnutí o vyměření či doměření daně v rámci otevřené tříleté prekluzivní*

lhůty podle § 47 ZSDP je přitom jen jednou z podmínek, aby právo vyměřit nebo doměřit daň nebylo prekludováno. Druhou podmínkou je nabytí právní moci tohoto rozhodnutí, neboť teprve tímto okamžikem je ve věci daňové povinnosti rozhodnuto konečným způsobem.“ Ve vztahu k poplatkové povinnosti za druhé čtvrtletí 2011 došlo k pravomocnému vyměření poplatkové povinnosti dne 22.12.2014, tedy po lhůtě splatnosti, která nastala 30.4.2014 (*správně 31.5.2011 – poznámka soudu*). Ve vztahu k poplatkové povinnosti za třetí čtvrtletí 2011 došlo k pravomocnému vyměření poplatkové povinnosti dne 22.12.2014, tedy po lhůtě splatnosti, která nastala 31.8.2014. Ve vztahu k poplatkové povinnosti za čtvrté čtvrtletí 2011 došlo k pravomocnému vyměření poplatkové povinnosti dne 22.12.2014, tedy po lhůtě splatnosti, která nastala 30.11.2014. Ve smyslu § 148 odst. 2 d.ř. nedošlo dle žalobce v žádném z uvedených období k prodloužení prekluzivní lhůty, neboť žádná ze skutečností způsobilých k prodloužení této lhůty nenastala v posledních 12 měsících před uplynutím prekluzivní lhůty, když k vydání platebních výměrů za uvedená období došlo dne 10.5.2012. Žalovaný pak pochybil, když v rozporu s daňovým řádem nezrušil platební výměry a řízení nezastavil z důvodu prekluze předmětné poplatkové povinnosti. Uvedené pochybení žalovaného je dle žalobce důvodem nezákonnosti napadeného rozhodnutí a proto důvodem pro zrušení napadeného rozhodnutí.

III. Vyjádření žalovaného

4. Žalovaný navrhoval žalobu zamítnout. Uvedl, že se žalobce omezil na obecné proklamace o právní vadnosti napadeného rozhodnutí a platebních výměrů, které však nijak nekonkretizoval. Argument žalobce, že místní poplatek prekludoval a byl stanoven nezákonně, označil za chybný, nemající oporu v zákoně. Uvedl, že lhůta, ve které docházelo k zániku práva vyměřit poplatek, byla upravena v § 148 odst. 1 d.ř. Daňový řád určoval pro vyměření daně obecnou prekluzivní lhůtu v délce tří let. Běh lhůty byl zahájen dnem, kdy byla daň (místní poplatek) splatná. V otázce splatnosti místního poplatku je nutno vycházet z obecně závazné vyhlášky města Tachov č. 2/2011. Dle žalovaného žalobce opakoval svoji argumentaci z jiných soudních sporů, o čemž svědčí i formální chyby v žalobě.

IV. Posouzení věci krajským soudem

Z čeho soud vycházel

5. Při přezkoumání napadeného rozhodnutí soud vycházel podle § 75 odst. 1 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní (*dále jen „s.ř.s.“*) ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování správního orgánu, podle § 75 odst. 2 s.ř.s. přezkoumal napadený výrok rozhodnutí v mezích žalobou včas uplatněných žalobních bodů, neshledal při tom vady podle § 76 odst. 2 s.ř.s., k nimž by musel přihlédnout z úřední povinnosti. O věci samé rozhodl soud po provedeném jednání.

6. Žaloba je důvodná.

Právní hodnocení

A.

7. Důvodnou je námitka nezákonnosti napadeného rozhodnutí ve smyslu § 78 odst. 1 s.ř.s. pro prekluzi poplatkové povinnosti za období od 1.4.2011 do 30.6.2011 (druhé čtvrtletí 2011), období od 1.7.2011 do 30.9.2011 (třetí čtvrtletí 2011) a období od 1.10.2011 do 31.12.2011 (čtvrté čtvrtletí).

8. Podle § 2 odst. 3 písm. a) d.ř. *daní se pro účely tohoto zákona rozumí peněžité plnění, které zákon označuje jako daň, clo nebo poplatek. Podle § 148 odst. 1 d.ř. daň nelze stanovit po uplynutí lhůty pro stanovení daně, která činí 3 roky. Lhůta pro stanovení daně počne běžet dnem, v němž uplynula lhůta pro podání řádného daňového tvrzení, nebo v němž se stala daň splatnou, aniž by zde byla současně povinnost podat řádné daňové tvrzení.*

9. Podle § 14 odst. 2 věty první zákona o místních poplatcích *poplatky zavede obec obecně závaznou vyhláškou, ve které upraví podrobnosti jejich vybírání, zejména stanoví konkrétní sazbu poplatku, vznik a zánik poplatkové povinnosti, lhůty pro plnění ohlašovací povinnosti, splatnost, úlevy a případné osvobození od poplatků.*

10. Obecně závaznou vyhláškou je v daném případě vyhláška města Tachov č. 2/2011, kde je v oddílu III. upraven „*Poplatek za provozovaný výherní hrací přístroj nebo jiné technické herní zařízení povolené Ministerstvem financí podle jiného právního předpisu*“. Podle čl. 10 je předmětem poplatku „*každý povolený provozovaný výherní hrací přístroj nebo jiné technické herní zařízení povolené Ministerstvem financí podle jiného právního předpisu*“. Jiným právním předpisem je dle odkazu tam uvedeného zákon č. 202/1990 S., o loteriích a jiných podobných hrách. Podle čl. 15 písm. c) Vyhlášky je poplatek splatný „*při povolení VHP nebo jiného THZ na kalendářní rok a déle ve čtyřech stejných splátkách splatných vždy poslední den druhého měsíce příslušného čtvrtletí*.“ Podle čl. 13 odst. 1 Vyhlášky se poplatek platí „*za jiné THZ ode dne nabytí právní moci rozhodnutí, kterým bylo jiné THZ povoleno*.“ Podle čl. 13 odst. 2 Vyhlášky poplatková povinnost za jiné THZ zaniká „*dnem uplynutí lhůty, po kterou bylo povolení vydáno nebo dnem, kdy nabylo právní moci rozhodnutí, kterým bylo povolení zrušeno*“.

11. Lhůta pro stanovení poplatku počala běžet dnem, v němž uplynula lhůta, ve které se poplatek stal splatným. Poplatek za období od 1.4.2011 do 30.6.2011 (druhé čtvrtletí 2011) byl splatný do 31.5.2011, lhůta pro jeho stanovení počala běžet dnem 1.6.2011 a skončila dnem 31.5.2014. Poplatek za období od 1.7.2011 do 30.9.2011 (třetí čtvrtletí 2011) byl splatný do 31.8.2011, lhůta pro jeho stanovení počala běžet dnem 1.9.2011 a skončila dnem 31.8.2014. Poplatek za období od 1.10.2011 do 31.12.2011 (čtvrté čtvrtletí 2011) byl splatný do 30.11.2011, lhůta pro jeho stanovení počala běžet dnem 1.12.2011 a skončila dnem 30.11.2014. Poplatek nebylo možné stanovit po uplynutí lhůty 3 let ode dne jeho splatnosti.

12. Podle § 148 odst. 2 d.ř. *lhůta pro stanovení daně se prodlužuje o 1 rok, pokud v posledních 12 měsících před uplynutím dosavadní lhůty pro stanovení daně došlo k a) podání dodatečného daňového tvrzení nebo oznámení výzvy k podání dodatečného daňového tvrzení, pokud tato výzva vedla k doměření daně, b) oznámení rozhodnutí o stanovení daně, c) zahájení řízení o mimořádném opravném nebo dozorčím prostředku, d) oznámení rozhodnutí*

ve věci opravného nebo dozorčího prostředku, nebo e) oznámení rozhodnutí o prohlášení nicotnosti rozhodnutí o stanovení daně.

13. Úkonem způsobilým ve smyslu § 148 odst. 2 písm. b) d.ř. prodloužit lhůtu pro stanovení poplatku o jeden rok nebyl platební výměr vydaný dne 10.5.2012, jímž byla žalobci vyměřena poplatková povinnost za druhé, třetí a čtvrté čtvrtletí roku 2011, neboť nebyl vydán v posledních 12 měsících před uplynutím dosavadní lhůty pro stanovení poplatku v příslušných čtvrtletích. Prekluzivní lhůta proto uplynula v případě druhého čtvrtletí 31.5.2014, v případě třetího čtvrtletí 31.8.2014 a v případě čtvrtého čtvrtletí 30.11.2014. Napadené rozhodnutí bylo zástupci žalobce doručeno dne 22.12.2014, kdy nabylo právní moci a tímto dnem byl místní poplatek za uvedená období stanoven. Předmětný místní poplatek za období druhého, třetího a čtvrtého čtvrtletí 2011 byl stanoven po uplynutí příslušné prekluzivní lhůty.

14. V té souvislosti soud uvádí, že posuzoval žalobcem namítanou prekluzi práva vyměřit poplatek za druhé, třetí a čtvrté čtvrtletí 2011 podle daňového řádu, účinného od 1.1.2011, a prodloužení lhůty pro stanovení poplatku posuzoval podle § 148 tohoto daňového řádu. Nikoliv, jak uváděl žalobce, podle zákona č. 337/1992 Sb., o správě daní a poplatků (*dále jen „ZSDP“*), účinného do 31.12.2010. Za účinnosti ZSDP vycházel procesní postup v řízení o vyměření místních poplatků zcela z § 12 zákona o místních poplatcích a úkony prodlužující prekluzivní lhůtu bylo nutno posuzovat podle § 47 odst. 2 ZSDP. Otázkou vlivu vydání platebního výměru na běh prekluzivní lhůty za účinnosti ZSDP se zabýval rozšířený senát Nejvyššího správního soudu, který v usnesení ze dne 16.5.2006, čj. 2Afs 52/2005-94, vyslovil, že *„platebním výměrem se daň vyměřuje, nelze jej tedy považovat za úkon směřující k vyměření daně, který přerušuje běh tříleté lhůty podle § 47 odst. 2 zákona č. 337/1992 Sb., o správě daní a poplatků“*. Z tohoto závěru rozšířeného senátu vycházel Nejvyšší soud také v žalobcem citovaném rozsudku ze dne 18.4.2014, čj. 2 Afs 79/2012-49. Závěry, které v uvedených rozhodnutích učinil Nejvyšší správní soud však nelze uplatnit v řízení o stanovení poplatků za provozované JTHZ od 1.1.2011, kdy nabyt účinnosti nový daňový řád, který řeší prodloužení lhůty pro stanovení daně, resp. poplatku, v § 148, a to odlišně od předchozí právní úpravy, tedy odlišně od § 47 odst. 2 ZSDP.

B.

15. Důvodnou neshledal soud obecně formulovanou námitku uvedenou v úvodu žaloby pod bodem (ii), kterou je namítána nepřezkoumatelnost napadeného rozhodnutí. Soud neshledal napadené rozhodnutí nepřezkoumatelným pro nesrozumitelnost, neboť takovým je rozhodnutí, z něhož nelze seznat, jak bylo vlastně rozhodnuto, což není případ napadeného rozhodnutí. Neshledal ani nepřezkoumatelnost pro nedostatek důvodů. K nepřezkoumatelnosti pro nedostatek důvodů se vyjádřil Nejvyšší správní soud v usnesení rozšířeného senátu ze dne 19.2.2008, čj. 7Afs 212/2006-74 (publikovaném pod č. 1566/2008 Sb. NSS), kde uvedl: *„Je potřebné, aby nepřezkoumatelnost rozhodnutí pro nedostatek důvodů byla vykládána ve svém skutečném smyslu, tj. jako nemožnost přezkoumat určité rozhodnutí pro nemožnost zjistit v něm jeho obsah nebo důvody, pro které bylo vydáno.“* V rozsudku ze dne 4.2.2010, čj. 7Afs 1/2010-53, pak Nejvyšší správní soud uvedl: *„Pokud z odůvodnění zamítavého rozhodnutí o prominutí daně (§ 55a zákona č. 337/1992 Sb., o správě daní a poplatků) není*

zřejmé, jak věc rozhodující orgán uvážil, o jaké skutečnosti opřel svůj právní závěr, proč považuje důvody žádosti o prominutí daně/příslušenství daně za liché, mylné nebo vyvrácené, je daňovému subjektu de facto znemožněno uplatnit žalobní body, které by mohly vyvrátit, popř. zpochybnit závěry rozhodujícího orgánu. Takové rozhodnutí je nepřezkoumatelné pro nedostatek důvodů podle § 76 odst. 1 písm. a) s. ř. s.“ I když je soudem posuzováno rozhodnutí, jímž byl žalobci vyměřen místní poplatek, je nutno přezkoumatelnost rozhodnutí v něm vydaného posuzovat podle příslušných ustanovení daňového řádu. Je proto možné nepřezkoumatelnost napadeného rozhodnutí posuzovat i z pohledu posledně citovaného rozhodnutí Nejvyššího správního soudu a konstatovat, že nepřezkoumatelnost pro nedostatek důvodů ve smyslu judikatury NSS soud neshledal. Napadené rozhodnutí obsahuje podle § 102 odst. 2 a 3 d.ř. odůvodnění, ve kterém žalovaný uvedl důvody výroku napadeného rozhodnutí a informace o tom, jak se vypořádal s návrhy a námitkami uplatněnými příjemcem rozhodnutí (jak se vypořádal s odvolacími námitkami žalobce). Napadené rozhodnutí proto není nepřezkoumatelné pro nedostatek důvodů.

C.

16. Důvodnou neshledal soud ani obecně formulovanou námitku v úvodu žaloby pod bodem (iii), ve které žalobce namítal, že je napadené rozhodnutí (a potažmo i platební výměr) nezákonné, neboť bylo vydáno v rozporu s Vyhláškou a se zákonem o místních poplatcích, jelikož poplatková povinnost na základě Vyhlášky v rozhodném období v případě části koncových (herních) zařízení žalobci vůbec nevznikla.

17. Obdobnou žalobní námitku téhož žalobce již opakovaně zdejší soud posuzoval, např. v rozsudku ze dne 9.10.2013, čj. 57 Af 51/2012-193, jehož závěr o této otázce shledal ke kasační stížnosti žalobce správným Nejvyšší správní soud v rozsudku ze dne 30.10.2014, čj. 9 Afs 125/2013-102. Otázka výkladu § 10a odst. 1 ZMP, podle něhož *poplatku za provozovaný výherní hrací přístroj nebo jiné technické herní zařízení povolené Ministerstvem financí podléhá každý povolený hrací přístroj nebo jiné technické herní zařízení povolené Ministerstvem financí. Obec není povinna poskytnout osvobození od tohoto poplatku*, je otázkou výkladu předmětu zpoplatnění, která je vyřešena konstantní judikaturou Nejvyššího správního soudu, např. stěžejní rozsudek ze dne 31. 5. 2013, čj. 2 Afs 37/2013 – 26, a dále např. na rozsudky ze dne 13. 6. 2013, čj. 2 Afs 27/2013 – 34 a čj. 2 Afs 28/2013 – 34, ze dne 14. 6. 2013, čj. 2 Afs 26/2013 – 34, ze dne 18. 7. 2013, čj. 1 Afs 55/2013 – 37. Přímo ve věcech žalobce se jednalo např. o rozhodnutí ze dne 3. 4. 2014, čj. 9 Afs 60/2013-126, či ze dne 22. 5. 2014, čj. 9 Afs 79/2013-95, na které v podrobnostech soud odkazuje, neboť se zabývala obsahově totožnou námitkou. Závěr lze vzhledem k obecně uplatněné námitce shrnout tak, že předmětem zpoplatnění jsou koncová jiná technická herní zařízení povolená Ministerstvem financí podle jiného právního předpisu, zákona č. 202/1990 Sb., o loteriích a jiných podobných hrách, ve znění pozdějších předpisů, v daném případě provozovaná na území města Tachova.

Závěr

18. Soud shledal napadené rozhodnutí nezákonným a žalobu důvodnou. Zrušil proto napadené rozhodnutí podle § 78 odst. 1 s.ř.s. pro nezákonnost (prekluze). Podle § 78 odst. 4 s.ř.s. vyslovil, že se věc vrací žalovanému k dalšímu řízení. Správní orgány jsou podle § 78

odst. 5 s.ř.s. v dalším řízení vázány právním názorem vysloveným soudem ve zrušujícím rozsudku.

V. Náklady řízení

19. Žalobce měl ve věci plný úspěch, proto mu soud přiznal podle § 60 odst. 1 s.ř.s. právo na náhradu nákladů řízení před soudem, které důvodně vynaložil. Náklady řízení spočívají v zaplaceném soudním poplatku za žalobu v částce 3.000 Kč za zaplacený soudní poplatek podle položky 18 bod 2. písm. a) Sazebníku poplatků, přílohy zákona č. 549/1991 Sb., o soudních poplatcích, ve znění pozdějších předpisů.

Poučení: Proti tomuto rozsudku lze podat do dvou týdnů po jeho doručení kasační stížnost u Nejvyššího správního soudu. Lhůta je zachována, byla-li kasační stížnost podána u Krajského soudu v Plzni. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.
(§ 12 odst. 1, § 102, § 106 odst. 2 a 4 s.ř.s.)

V Plzni dne 30. března 2016

Mgr. Alexandr Krysl, v.r.
předseda senátu

Za správnost vyhotovení:
Lenka Kovandová